Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

İKİNCİ BÖLÜM KARAR

ALİ ABBAS YALMAN BAŞVURUSU

Başvuru Numarası Karar Tarihi	: 2015/11456 : 19/4/2018
Başkan	: Engin YILDIRIM
Üyeler	: Osman Alifeyyaz PAKSÜT
	Muammer TOPAL
	M.Emin KUZ
	Recai AKYEL
Raportör	: Recep KAPLAN
Başvurucu	: Ali Abbas YALMAN

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, haksız yere şikâyet sonucu soruşturma geçirilmesi nedeniyle şeref ve itibarın zarar gördüğünden bahisle maddi ve manevi varlığın korunma hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 7/7/2015 tarihinde yapılmıştır.

3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.

4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

5. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:

6. 1964 doğumlu olan başvurucu, olay tarihinde Afyonkarahisar'ın İscehisar İcra Müdürlüğünde (Müdürlük) zabıt kâtibi olarak çalışmaktadır.

7. İscehisar ilçesinde avukatlık yapan M.Ç. (avukat), başvurucudan İscehisar İcra Hukuk Mahkemesinde bulunan bazı dosyaların Müdürlüğe iadesi talebinde bulunmuştur.

8. Başvurucunun bu talebi reddetmesi üzerine avukat, söz konusu icra dosyalarının iadesinin keyfî olarak yapılmadığı ve işlemden kalkma tehlikesinin bulunduğu iddiası ile İscehisar Cumhuriyet Başsavcılığına görevi ihmal ve görevi kötüye kullanma suçlarından işlem yapılması istemiyle şikâyette bulunmuştur. Şikâyet üzerine yapılan soruşturma sonunda başvurucu hakkında kovuşturmaya yer olmadığına karar verilmiştir. Şikâyet dilekçesinde şu ifadelere yer verilmiştir:

"...İscehisar 1. İcra müdürlüğünün ... Dosyası İscehisar icra hukuk mahkemesinin ... nolu dosyası arasına alınmış yargılama sürecinde dosya icra müdürlüğüne hiç iade cdilmcmiştir. Dosya çek alacağına ilişkin olduğu için altı ay işlem yapılmadığından (dosya) düşmüştür. Müvekkilimin alacağı sürüncemede kalmıştır. Görevli memur Ali Abbas Yalman'dan en son bugün dosyayı istediğimde dosyanın işinin bitmediğini, veremeyeceğini söylemiştir. Ancak dosya kararlı dosya olduğundan icra dosyası ile hiçbir iş bulunmamaktadır. Memur görevini yapmayarak görevi ihmal suçunu ve ihtarlara rağmen dosyayı vermeyerek ... müvekkili maddi zarara uğrattığından görevi kötüye kullanma suçunu işlemiştir...."

9. Avukat ayrıca İscehisar Adalet Komisyonu Başkanlığına şikâyette bulunmuştur. Avukatın şikâyet dilekçesinde başvurucunun "yüksek sesle konuştuğu", "fevri tavırlar ve nahoş görüntüler sergilediği", "yerli yersiz rapor almak suretiyle adliyedeki işleri sürüncemede bıraktığı", "sürüncemede bıraktığı işe örnek olarak da ... dosyanın İcra Müdürlüğüne gönderilmesi istenmesine rağmen, dosyanın gönderilmediği ve bu şekilde kötü niyetli davrandığı", "bu nedenle görev yerinin değiştirilmesi gerektiği" yönünde ifadeler kullanılmıştır. Şikâyet üzerine yapılan disiplin soruşturması sonucunda İscehisar Asliye Hukuk Mahkemesince başvurucu hakkında disiplin cezası verilmesine yer olmadığına karar verilmiştir.

10. Başvurucu, avukat tarafından yapılan haksız şikâyetlere maruz kaldığı gerekçesiyle Afyonkarahisar Baro Başkanlığına şikâyette bulunmuş; bunun üzerine Baro tarafından avukat hakkında disiplin kuruluna sevk kararı verilmiştir (Bu süreçle ilgili başvuru dosyasında ilave bilgi veya belge bulunmamaktadır.).

11. Avukatın kendisi hakkındaki şikâyetlerinin "iftira" boyutuna vardığı, bu yüzden ruh sağlığının bozulduğu, amirleri ve arkadaşları arasında iş yapmayan kişi görünümüne düştüğü gerekçeleriyle başvurucunun açtığı manevi tazminat davası İscehisar Asliye Hukuk Mahkemesince kabul edilmiş ancak avukat tarafından kararın temyizi üzerine Yargıtay aşağıdaki gerekçelerle kararı bozmuştur:

> "...Hak arama özgürlüğü ile kişilik haklarının karşı karşıya geldiği durumlarda; hukuk düzeninin bu iki değeri aynı zamanda koruma altına alması düşünülemez. Daha az üstün olan yararın, daha çok üstün tutulması gereken yarar karşısında o olayda ve o an için korumasız kalmasının uygunluğu kabul edilecektir. Hak arama özgürlüğü, diğer özgürlüklerde olduğu gibi sınırsız olmayıp kişi salt başkasını zararlandırmak için bu hakkı kullanamaz. Bu hakkın hukuken korunabilmesi ve yerinde kullanıldığının kabul edilebilmesi için şikayet edilenin cezalandırılmasını veya sorumlu tutulmasını gerektirecek yeterli kanıtların mevcut olması da zorunlu değildir. Şikayeti haklı gösterecek bazı emare ve olguların zayıf ve dolaylı da olsa varlığı yeterlidir. Bunlara dayanarak başkalarının da aynı olay karşısında davalı gibi davranabileceği hallerde şikayet hakkının kullanılmasının uygun olduğu kabul edilmelidir. Aksi halde şikayetin hak arama özgürlüğü sınırları aşılarak kullanıldığı, kişilik değerlerine saldırı oluşturduğu sonucuna varılmalıdır.

Davaya konu olayda; davalı avukat, İcra Hukuk Mahkemesi dosyalarında esas hakkında karar verildiği gerekçesiyle işi biten icra müdürlüğü dosyalarının icra müdürlüğüne iadesini talep etmiş, davacı da dosyaların henüz işi bitmediği gerekçesiyle iadeden kaçınmıştır. Bunun üzerine davalı vekil olarak işlerini takip ettiği müvekkili adına sözkonusu şikayet dilekçelerini Adalet Komisyonu Başkanlığı'na ve Cumhuriyet Savcılığı'na vermiştir. Bu durumda, yerel mahkemece şikayet için yeterli emare olması nedeniyle davalının anayasal şikayet hakkını kullandığı sonucuna varılarak, istemin tümden reddine karar verilmesi gerekirken, şikayet hakkını hukuka uygun kullanmadığı gerekçesiyle, davalının manevi tazminat ile sorumlu tutulmuş olması usul ve yasaya uygun düşmediğinden kararın bozulması gerekmiştir...."

12. İlk derece mahkemesince Yargıtayın bozma ilamına uyularak davanın reddine karar verilmiştir.

13. Bu kararın başvurucu tarafından temyizi üzerine Yargıtay 13/4/2015 tarihinde kararı onamıştır. Onama kararı 11/6/2015 tarihinde başvurucuya tebliğ edilmiştir.

14. Başvurucu 7/7/2015 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

A. Manevi Tazminat Talebinin Kanuni Dayanakları

15. 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun "İlke" kenar başlıklı 24. maddesi şöyledir:

"Hukuka aykırı olarak kişilik hakkına saldırılan kimse, hâkimden, saldırıda bulunanlara karşı korunmasını isteyebilir.

Kişilik hakkı zedelenen kimsenin rızası, daha üstün nitelikte özel veya kamusal yarar ya da kanunun verdiği yetkinin kullanılması sebeplerinden biriyle haklı kılınmadıkça, kişilik haklarına yapılan her saldırı hukuka aykırıdır."

16. 4721 sayılı Kanun'un "Davalar" kenar başlıklı 25. maddesinin üçüncü fıkrasının ilgili kısmı şöyledir:

"Davacının, maddî ve manevî tazminat... istemde bulunma hakla saklıdır."

17. 11/1/2011 tarihli ve 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun "Kişilik hakkının zedelenmesi" kenar başlıklı 58. maddesi şöyledir:

"Kişilik hakkının zedelenmesinden zarar gören, uğradığı manevi zarara karşılık manevi tazminat adı altında bir miktar para ödenmesini isteyebilir.

Hakim, bu tazminatın ödenmesi yerine, diğer bir giderim biçimi kararlaştırabilir veya bu tazminata ekleyebilir; özellikle saldırıyı kınayan bir karar verebilir ve bu kararın yayımlanmasına hükmedebilir."

B. Yargıtay İçtihadı

18. Yargıtayın kişinin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkı ile hak arama hürriyeti ve şikâyet hakkı arasındaki dengenin nasıl kurulması gerektiğine ilişkin yerleşik içtihadı şöyledir (Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin 21/12/2017

tarihli ve E.2016/938, K.2017/8564 sayılı, 18/12/2017 tarihli ve E.2016/2768, K.2017/8377 sayılı kararları):

"...Şikayet hakkı, diğer bir deyimle hak arama özgürlüğü; Anayasa'nın 36. maddesinde; "Herkes, meşru vasıta ve vollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir" şeklinde yer almıştır. Hak arama özgürlüğü bu şekilde güvence altına alınmış olup; kişiler, gerek yargı mercileri önünde gerekse yetkili kurum ve kuruluşlara başvurmak suretiyle kendilerine zarar verenlere karşı haklarının korunmasını, yasal işlem yapılmasını ve cezalandırılmalarım isteme hak ve yetkilerine sahiptir.

Anayasa'nın güvence altına aldığı hak arama özgürlüğünün yanında, yine Anayasanın "Temel Haklar ve Hürriyetlerin Niteliği" başlığını taşıyan 12. maddesinde herkesin kişiliğine bağlı dokunulmaz, devredilmez, vazgeçilmez temel hak ve özgürlüklere sahip olduğu belirtildikten başka, 17. maddesinde de, herkesin yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahip bulunduğu da düzenleme altına alınmış bulunmaktadır...

Hak arama özgürlüğü ile kişilik haklarının karşı karşıya geldiği durumlarda; hukuk düzeninin bu iki değeri aynı zamanda koruma altına alması düşünülemez. Daha az üstün olan yararın, daha çok üstün tutulması gereken yarar karşısında o olayda ve o an için korumasız kalmasının uygunluğu kabul edilecektir. Hak arama özgürlüğü, diğer özgürlüklerde olduğu gibi sınırsız olmayıp kişi salt başkasını zararlandırmak için bu hakkı kullanamaz. Bu hakkın hukuken korunabilmesi ve yerinde kullanıldığının kabul edilebilmesi için şikâyet edilenin cezalandırılmasını veya sorumlu tutulmasını gerektirecek yeterli kanıtların mevcut olması da zorunlu değildir. Şikâyeti haklı gösterecek bazı emare ve olguların zayıf ve dolaylı da olsa varlığı yeterlidir. Bunlara dayanarak başkalarının da aynı olay karşısında davalı gibi davranabileceği hallerde şikâyet hakkının kullanılmasının uygun olduğu kabul edilmelidir. Aksi halde şikâyetin hak arama özgürlüğü sınırları aşılarak kullanıldığı, kişilik değerlerine saldırı oluşturduğu sonucuna varılmalıdır..."

V. İNCELEME VE GEREKÇE

19. Mahkemenin 19/4/2018 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

20. Başvurucu; kendisi hakkında şikâyet üzerine başlatılan ceza soruşturmasının kovuşturmaya yer olmadığına dair kararla sonuçlandırıldığını, disiplin soruşturmasında ise ceza verilmesine yer olmadığına karar verildiğini ifade etmiştir. Başvurucu, şikâyet hakkının kötüye kullanıldığı gerekçesiyle açtığı manevi tazınınat davasının reddedilmesinin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkının ihlali niteliğinde olduğunu ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme

21. İddianın değerlendirilmesinde dayanak alınacak Anayasa'nın 17. maddesinin birinci fikrası şöyledir:

"Herkes, ... maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir."

1. Genel İlkeler

a. Devletin Kişilerin Maddi ve Manevi Varlıklarına Yapılan Müdahaleler Bakımından Pozitif Yükümlülükleri

22. Kişinin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkı, Anayasa'nın 17. maddesinde güvence altına alınmıştır. Anılan maddenin birinci fikrasında insan onurunun korunması amaçlanmıştır (*Cezmi Demir ve diğerleri*, B. No: 2013/293, 17/7/2014, § 80).

23. Devletin bireyin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına saygı gösterme yükümlülüğü, öncelikle kamu otoritelerinin bu hakka müdahale etmemelerini yani anılan maddenin üçüncü fikrasında belirtilen şekillerde kişilerin fiziksel ve ruhsal zarar görmelerine neden olmamalarını gerektirir. Bu, devletin vücut ve ruh sağlığını korumadan kaynaklanan negatif ödevidir (*Cezmi Demir ve diğerleri*, § 81). Diğer taraftan devletin -pozitif bir yükümlülük olarak- yetki alanında bulunan tüm bireylerin maddi ve manevi varlığını koruma hakkını gerek kamusal makamların ve diğer bireylerin gerekse kişinin kendisinin eylemlerinden kaynaklanabilecek risklere karşı koruma yükümlülüğü bulunmaktadır. Devlet bireyin maddi ve manevi varlığını her türlü tehlikeden, tehditten ve şiddetten korumakla yükümlüdür (*Serpil Kerimoğlu ve diğerleri*, B. No: 2012/752, 17/9/2013, § 51).

24. Devletin kişilerin maddi ve manevi varlıklarına yapılan müdahaleler bakımından söz konusu pozitif yükümlülüğü; müdahalelere karşı etkili mekanizmalar kurmak, bu kapsamda gerekli usule ilişkin güvenceleri sunan yargısal prosedürleri sağlamak ve bu suretle yargısal ve idari makamların bireylerin idare ve özel kişilerle olan uyuşmazlıklarında etkili ve adil bir karar vermesini temin etmek sorumluluğunu da içermektedir (*Hüdayi Ercoşkun*, B. No: 2013/6235, 10/3/2016, § 94).

b. Hak Arama Hürriyeti

25. Anayasa'nın *"Hak arama hürriyeti"* kenar başlıklı 36. maddesinin birinci fikrası şöyledir:

"Herkes, meşrû vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir."

26. Anayasa'nın "Temel hak ve hürriyetlerin korunması" kenar başlıklı 40. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Anayasa ile tanınmış hak ve hürriyetleri ihlâl edilen herkes, yetkili makama geciktirilmeden başvurma imkânının sağlanmasını isteme hakkına sahiptir."

27. Anayasa'nın "Dilekçe, bilgi edinme ve kamu denetçisine başvurma hakkı" kenar başlıklı 74. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Vatandaşlar ve karşılıklılık esası gözetilmek kaydıyla Türkiye'de ikamet eden yabancılar kendileriyle veya kamu ile ilgili dilek ve şikâyetleri hakkında, yetkili makamlara ve Türkiye Büyük Millet Meclisine yazı ile başvurma hakkına sahiptir." 28. Anayasa'nın hak arama hürriyetini düzenleyen 36. maddesinin birinci fikrasında, kişilerin hak arama özgürlükleri güvence altına alınmıştır. Hak arama özgürlüğü, toplumsal barışı güçlendiren dayanaklardan biri olmasının yanında bireyin adaleti bulma, hakkı olanı elde etme ve haksızlığı giderme yoludur. İnsan varlığını soyut ve somut değerleriyle koruyup geliştirmek amacıyla hukuksal olanakları kapsamlı biçimde sağlama, bu konuda tüm yollardan yararlanma hakkını içeren hak arama özgürlüğü hukuk devletinin ve çağdaş demokrasinin vazgeçilmez koşullarından biridir (AYM, E.2014/86, K.2015/109, 25/11/2015, § 91).

29. Hak arama özgürlüğü, kendisi bir temel hak niteliği taşımasının ötesinde diğer temel hak ve özgürlüklerden gereken şekilde yararlanmayı ve bunların korunmasını sağlayan en etkili güvencelerden biridir (AYM, E.2015/61, K.2016/172, 2/11/2016, § 123).

30. Öte yandan Anayasa'nın 36., 40. ve 74. maddeleri birlikte değerlendirildiğinde hak arama hürriyeti sadece yargısal başvuru yollarını değil idari başvuru yollarını ve duruma göre Türkiye Büyük Millet Meclisine başvuruyu da içeren siyasi başvuru yollarını kapsamaktadır.

c. Temel Hak ve Özgürlüklerin Kullanımında Ödev ve Sorumluluklar

31. Anayasa, hak arama hürriyetini koruma altına almış olmakla birlikte sınırsız bir hak arama hürriyetini tamamen garanti etmemiştir. Somut başvuruyla bağlantılı olarak söylenecek olursa hak arama hürriyetinin kişilerin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına zarar verir boyuta ulaşmaması gerekir. Bu, Anayasa'nın 12. maddesinin kişilerin sahip oldukları temel hak ve hürriyetleri kullanırken sahip oldukları ödev ve sorumluluklara gönderme yapan "Temel hak ve hürriyetler, kişinin topluma, ailesine ve diğer kişilere karşı ödev ve sorumluluklarını da ihtiva eder." biçimindeki ikinci fikrasından doğan bir zorunluluktur (İfade özgürlüğü bağlamında örnek kararlar için bkz. Erdem Gül ve Can Dündar [GK], B. No: 2015/18567, 22/2/2016, § 89; R.V.Y. A.Ş., B. No: 2013/1429, 14/10/2015, § 35; Fatih Taş [GK], B. No: 2013/1461, 12/11/2014, § 67; Önder Balıkçı, 2014/6009, 15/2/2017, § 43).

d. Çatışan Haklar Arasında Dengeleme

32. Mevcut başvuruya benzer başvurularda, başvurucunun Anayasa'nın 17. maddesinin birinci fikrasında koruma altına alınan maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkı ile davalının Anayasa'nın 36. ve ilgili diğer maddelerinde güvence altına alınan hak arama hürriyeti arasında adil bir dengenin gözetilip gözetilmediğinin değerlendirilmesi gerekir. Bu, soyut bir değerlendirme değildir.

33. Maddi ve manevi varlığı koruma ve geliştirme hakkı ile hak arama hürriyetinin karşı karşıya geldiği durumlarda çatışan haklar arasında dengeleme yapılabilmesi için mevcut olaya uygulanabilecek olan kriterlerden bazıları şöyledir:

- i. Hak arama hürriyetinin kullanılmasını haklı gösterecek -oldukça zayıf veya dolaylı da olsa- emarelerin varlığı
- ii. Hak arama hürriyetinin sırf üçüncü kişilere zarar vermek amacıyla kullanılıp kullanılmadığı

- iii. Hak arama hürriyetinin kamu görevlilerine karşı görevlerinin yerine getirilmesiyle ilgili konularda kullanılıp kullanılmadığı
- iv. Hak arama hürriyetinin kullanılması esnasında hedef alınan kişiye yönelik isnatların taraflar arasındaki uyuşmazlık konusuyla -oldukça zayıf veya dolaylı da olsa- ilgisinin bulunup bulunmadığı ve uyuşmazlığın çözümüne katkısının olup olmadığı
- v. Hak arama hürriyetinin kullanılma sırasında sarf edilen ifadeler ve bunların hedef alınan kişinin yaşamına etkileri

34. Anayasa Mahkemesi, başvurunun koşullarına göre bazıları yukarıda sayılan kriterlerin gerektiği gibi değerlendirilip değerlendirilmediğini denetler. Söz konusu değerlendirmelerde derece mahkemelerinin belirli bir takdir yetkisi bulunmaktadır. Ancak bu takdir payı, Anayasa Mahkemesinin denetimindedir. Anayasa Mahkemesinin görevi, bu denetimi yerine getirirken derece mahkemelerinin yerini almak olmayıp söz konusu yargı mercilerinin takdir yetkilerini kullanarak verdikleri kararların Anayasa'nın 17. maddesi açısından doğruluğunu ve karar gerekçelerinin "ilgili ve yeterli" görünüp görünmediğini tespit etmektir.

2. İlkelerin Olaya Uygulanması

35. Başvuru konusu olayda adliyede göreviyle ilgili bir konunun takibini yapan müşteki avukat, başvurucudan kendi görev alanında kalan bir işlemin yapılmasını talep etmiş; başvurucunun bu talebi reddetmesi üzerine talep edilen işlemin keyfi olarak yapılmadığı iddiası ile görevi ihmal suçundan işlem yapılması istemiyle başvurucu hakkında şikâyette bulunmuş ve idari yapıtırım uygulanması istemiyle ilgili mercilere başvurmuştur. Başvurucu hakkında yapılan soruşturma sonunda kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verilmiş, idari soruşturma da disiplin cezası verilmesine yer olmadığına dair kararla sonuçlanmıştır. Başvurucunun avukatın kendisi hakkındaki şikâyetlerinin "iftira" boyutuna vardığı, bu yüzden ruh sağlığının bozulduğu, amirleri ve arkadaşları arasında iş yapmayan bir kişi durumuna düştüğü gerekçeleriyle açtığı manevi tazminat davası avukatın şikâyet ve başvurularının hak arama hürriyetinin sınırları içinde kaldığı gerekçesiyle derece mahkemelerince reddedilmiştir.

36. Başvuru konusu olayda avukat, şikâyet ve başvurularını başvurucuya yönelik bir talebinin reddi sonrasında yapmıştır. Olay yukarıda yer verilen kriterler (bkz. § 33) ışığında değerlendirildiğinde avukatın şikâyet ve başvurularının olgusal bir temeli bulunmadığından ve sırf başvurucuya zarar verme amacıyla yapılmış olduğundan söz etme imkânı yoktur.

37. Öte yandan avukatın şikâyet ve başvuruları adliye çalışanı sıfatıyla kamu görevi yürütmekte olan başvurucuya karşı, görevi dolayısıyla yapılmıştır. Bu kapsamda kamu görevlisi olan başvurucunun, görevinin ifasıyla ilgili olarak yapılan şikâyet ve başvurulara belli ölçüde katlanması gerekir.

38. Avukat, şikâyet ve başvurularında başvurucuya yönelik olarak "yüksek sesle konuştuğu", "fevri tavırlar ve nahoş görüntüler sergilediği", "yerli yersiz rapor almak suretiyle adliyedeki işleri sürüncemede bıraktığı", "sürüncemede bıraktığı işe örnek olarak da ... dosyanın İcra Müdürlüğüne gönderilmesi istenmesine rağmen, dosyanın gönderilmediği ve bu şekilde kötü niyetli davrandığı" şeklinde isnatlarda bulunmuştur. Bu isnatlardan başvurucunun belli ölçüde incinmiş olduğu kabul edilebilir,

ancak söz konusu isnatların taraflar arasındaki uyuşmazlık konusuyla tamamen ilgisiz oldukları da söylenemez. Öte yandan kişilerin hak arama hürriyetinin kullanımı esnasında ileri sürdükleri iddiaları açıklarken iddiaların muhatabı olan kişilerle ilgili belli ölçüde olumsuz değerlendirmelerde bulunması da hoşgörüyle karşılanmalıdır.

39. Son olarak avukatın şikâyet ve başvurularının başvurucunun hayatına kayda değer bir etkisinin olduğu söylenemez. Ayrıca, şikâyet ve başvurular başvurucunun özel hayatı ile ilgili olmadığı gibi şikâyet ve başvurularda kaba hakaret veya keyfî kişisel saldırı içeren ifadelerin de kullanılmadığı görülmektedir.

40. Derece mahkemeleri şikâyet için yeterli emare olması nedeniyle avukatın anayasal koruma altında olan hak arama özgürlüğünü kullandığı sonucuna varmış ve başvurucunun taleplerini reddetmiştir. Bu kapsamda derece mahkemeleri, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkı ile hak arama hürriyeti arasında bir denge kurma işlemi yapmış ve davaya konu şikâyetleri ve şikâyet dilekçelerinde yer verilen ifadeleri, şikâyetlere sebebiyet veren olgularla birlikte değerlendirmiş, başvurucuya yönelik şikâyetlerin ve şikâyet dilekçelerinde yer verilen hususların başvurucunun kişilik haklarına saldırı seviyesinde olmadığına karar vermiştir. Anayasa Mahkemesi, derece mahkemelerinin başvurucunun manevi tazminat talebinin reddi için sunduğu gerekçeleri ilgili ve yeterli kabul etmektedir.

41. Bu şartlarda yukarıdaki değerlendirmelerin tamamı ve yargı mercilerinin farklı çıkarları dengelerken sahip oldukları takdir payları da dikkate alındığında Anayasa'nın 17. maddesinin birinci fıkrasında yer alan pozitif yükümlülüklere uyulduğu, derece mahkemelerince tarafların haklarının değerlendirilmesinde açık bir dengesizlik saptanmadığı ve bu kapsamda bir ihlalin olmadığının açık olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

42. Açıklanan gerekçelerle başvurunun *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Başvurunun açıkça dayanaktan yoksun olması nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

B. Yargılama giderlerinin başvurucu üzerinde BIRAKILMASINA 19/4/2018 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan Engin YILDIRIM Üye Osman Alifeyyaz PAKSÜT Üye Muammer TOPAL

Üye M. Emin KUZ Üye Recai AKYEL